

Caracterizarea unui personaj literar

Intre personajul literar si persoana de la care autorul porneste, chiar reala fiind, nu se poate pune semnul egalitatii. Personajul nu este decat o constructie imaginara si nu exista decat in lumea fictiunii, in text. El este " o persoana, prezentata dupa realitate sau rod al fictiunii, care apare intr-o opera epica sau dramatica, fiind integrata prin intermediul limbajului in sistemul de interactiuni al acesteia ".

Pentru unii teoreticieni, personajul este un element structural al formelor epice, alaturi de apatie si de actiune, iar pentru altii este o identitate subordonata subiectului si purtatorului al mesajului operei literare si implicit al autorului.

Personajul are trasaturi umane chiar atunci cand nu intruchipeaza oameni, ci animale, fapturi supranaturale, roboti, obiecte etc., iar uneori, personajele, sub infatisarea umana, intruchipeaza alegorii sau simboluri [zgarcenia, infometarea etc.].

Tot cu functie simbolica poate sa apara si o realitate, un loc, un eveniment cu valoare centrala in opera, numite suprapersonaje care intra in relatie cu personaje principale.

Personajele pot fi clasate dupa diferite criterii. Dupa locul ocupat in opera sunt: principale, secundare, episodice, figurante, iar dupa modul de prezenta in opera sunt individuale si colective. Din punctul de vedere al raportului cu realitatea personajele sunt reale, istorice, imaginare [fictive], fantastice, simbolice, alegorice, legendare, autobiografice, pitoresti, iar dupa semnificatia etica [morala] sunt pozitive si negative.

Un alt criteriu de clasificare este metoda de creatie folosita de autor : romantice, realiste sau clasice, la care se adauga un alt criteriu, in functie de amploarea caracterizarii si profunzimea investigatiei. Din acest punct de vedere personajele sunt complexe sau unilaterale.

In functie de rolul lui, personajul poate fi : protagonistul, eroul, antagonistul, obiectivul disputat, judecatorul, personajul de legatura, confidentul, instrumentul, martorul etc.

Personajele literare nu apar decat in operele epice si in cele dramatice [dialogate]. In naratiune, personajele dau viata actiunii si naratorul aduce personajele in fata cititorului prin intermediul actiunii narate, prin cuvintele rostite in cadrul unor dialoguri sau monologuri si prin portret fizic ori moral realizat de narator, de alte personaje sau de personaj insusi.

In textul dramatic, personajele comunica numai prin intermediul dialogului si al monologului. In aceasta situatie, autorul nu intervine direct in text decat prin indicatiile scenice referitoare la vestimentatia, reactiile, modul de manifestare al personajului etc.

In cadrul operei, personajul intruneste o serie de trasaturi fizice si morale prezentate direct sau

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

indirect de catre autor, de alte personaje sau de personaj insusi. De aceea, el poate fi caracterizat, aceasta insemnand evidentierea de catre cititor a acestor trasaturi, asa cum se desprind din opera literara respectiva,

Caracterizarea personajului nu trebuie confundata cu portretul literar. Aceasta din urma este o descriere facuta de autor in care sunt evidentiate direct insusirile fizice si morale ale personajului, fiind totodata o modalitate de caracterizare a acestuia.

Cracterizarea personajului se face de catre cititor, cuprinde si trasaturile prezentate in mod indirect (nu numai cele evidentiate direct) .